СЕРБСКЕ НАРОДНЕ НОВИНЕ.

Новине наше излазе сваке седмице двапутъ а С. Нар. Листъ по еданпутъ.

ГОД X

Пренумерирати се може на свак. ц. к. Пошти с полгод ценомъ 5 фор. среб.

ЧИСЛ. 98. ПЕШТА, Неделя 14. Декемврія. 1847.

Съ концемъ овогъ мѣсеца окончава се овогодишнѣ (десетогодишнѣ Богу фала!) теченіе Србскіи Народни Новина и С. Н. Листа, и ми, ма како намъ тежко било, и далѣ ове миломъ роду издавати намѣраваюћи*), позивамо цѣо родъ, и свакогъ, кои утемелѣню и узвишенію народности и народногъ образованія у помоћь притеѣи, и Народне Новине имати желі, нека што пре явити се и те предплатити похити. Сбогъ повишене плате поштанске цѣна ће Листова наши одсадъ 5 фор. 24 кр. среб. полгод. бити. Пренумерирати се треба што пре или на Пошти, или кодъ познати Г. Скупителя, или овдѣ кодъ Учредничества. Ѳ. Павловићъ, Учредникъ.

*) Оно, што се на све скоро стране разнело, да самъ я, незнамъ коме, Новине наше уступіо или продао, само е празанъ гласъ, као и оно, што се по сви скоро Новина разгласило, да ће Г. І. Хадчићъ друге нѣке Новине Србске издавати. Учредн.

УНГАРІЯ.

Државни Соборъ у Пожуну.

У окружномъ засѣданію дольне Табле 11-тогъ Дек. приликомъ совѣтованя о прироѣеничству послѣ хорватскогъ посланика у кратко су іоштъ ньи нѣколико говорили, послѣ кои се Кошутъ овако изясніо: На говоре предидуѣи словослова имамъ нѣколико примѣчанія. Врло се много коешта догодило изъ оногъ мисли замѣшателства, по коемъ су се рѣчи езикъ и народъ не само за подобне, него и за еднаке држале; и слѣдствомъ тога се меѣу живеѣимъ подъ унгарскомъ круномъ народима више народности поставляле, препирке производиле и изключителна праава тражила. Будуѣи пакъ да се подъ рѣчію „народъ" у гражданской држави много више разумѣва, него само толико, коимъ ко езикомъ говори, овимъ се изясняванъ: да я нигда и нигда подъ светомъ маѣарскомъ крупомъ други народъ и народность, осимъ маѣарскогъ, припознати неѣу.*) Знамъ, да има люди и népfajok (вели Кошутъ), кои другимъ езикомъ говоре**), али одъ едногъ народа више овдѣ нема. Нека допусте заслужени хорватски посланици, но морамъ примѣтити, да здраво сожалуемъ, што се кодъ насъ уобичаило наименованіе: Хорватска, будуѣи да они нису хорватски посланици, та е данъ чл. зак. 1792-ре вели, да су Загребъ, Вараждинъ и Крижевацъ Славонія, а друге три вармеѣе шта су, то невели. По овоме сигурно заслужени посланици неѣеду искати, да ій хорватскимъ посланицима називамо. Зашто ій пакъ поредъ свега тога хорватскимъ посланицима називамо? Незнамъ.*) У изложенію заслужени посланика, припознаемъ, има нѣшто, што мене внутренѣ вреѣа, што се као црвени конацъ крозъ цѣо хорватски вопросъ вуче, нѣко афектиранѣ равенства, кое и наспрамъ законодавства у нѣко особенно афектиранѣ парламента прелази, и кое хоѣе наспрамъ Унгарске Ирландску да игра. Ово незаконно изясненіе нигда неѣу припознати, да и друга законодавна сила може бити подъ унгарскомъ крупомъ, коя би привилегіюме дѣлити могла. У колико у Хорватской муниципални праава има, и у колико се ова засвѣдоче, ова почитуемъ, но време би веѣъ било, да се израженія у обште освободимо и да стварь на чисто доведемо; зато и позивамъ заслуж. посланике, нека даду едаредъ прилику, да видити можемо, коя су та муниципална праава? Ако има такови, я ѣу ій бранити, но преко тога свакомъ другомъ противъ врховенства маѣарскогъ законодавства управлѣномъ попеченію за свагда противословимъ. У томъ, да се условіемъ прироѣеничства знанѣ маѣарскогъ езика постави, припознаемъ, и самъ имамъ сумнѣ: но не изъ призрѣнія на Хорватску, него изъ призрѣнія на странне. — Послѣ овогъ изясненія говоріо е Кошутъ ближе о самомъ вопросу.

— У окруж. 18 тогъ Дек. држаномъ засѣданію долнѣ Табле читано е прошеніе Горньо-Банске вароши, у коемъ се иште, да се овой вароши прааво гласа на Собору поврати. Прошеніе е упуѣено петиціоналномъ одбору. — У истомъ засѣданію прочитано е и заключеніе предидуѣегъ засѣданія, по комъ се одговоръ на кр. пред. сасвимъ изоставити има. — Далѣ е Купица, Тренчинске вармеѣе посланикъ, предложеніе учиніо у смотренію маѣарскогъ езика и народности, кое е обште соучастіе побудило, но веѣина засадъ сбогъ закона о прироѣенству о нѣму совѣтовати се ніе хотѣла. — Прочитано е далѣ и извѣстіе верификаціоналногъ одбора, — послѣ чега е совѣтованѣ о прироѣенству продужавано.

*) Лако му се то вѣровати може, да онъ сврѣчь нигда припознати неѣе. Шта ѣемо силомъ, кадъ неѣе, па неѣе. Мораѣемо се дакле сотимъ тѣшити, што законъ самъ на толико мѣста не само за Маѣаре ову рѣчь „natio" употреблява, а ова рѣчь маѣарски значи. „nemzet", нѣмачки „Nation", србски „народъ." Учредн.

**) Та то е то! Учредн.

***) Онъ све друго зна; само іоштъ ово незна. Штета! Учредн.

ХОРВАТСКА и СЛАВОНІЯ.

Изъ Осѣка, 1. (13.) Дек. — Данасъ смо у Славоніи доживили едну главну скупштину подъ предсѣданіемъ

првогъ поджупана Л. Янковића, какове, сматраюћи на предметъ у ньой свршени, до данасъ іоштъ било ніє. Зачела є се съ читанѣмъ извѣстія, коя су посланици наши изъ државни и овы кралѣвина Сабора вармеђи овой поднели. Почемъ є извѣстіє бивши на Собору сдружены кралѣвина наши посланика о узведеню матерногъ єзика нашегъ на дипломатичну честь у свечаной тишини прочитано било, подигне се Г. Осѣчко-варошки капетанъ Димитріє Вуковићъ, и у латинскомъ, важности пуномъ, слову своомъ съ найлѣпшимъ разлогомъ стане о важности предмета овогъ говорити. Почемъ є у бесѣди своіой удесно доказао, да браћа наша Мађари, кои су свой матерни єзикъ дипломатическе чести удостоили, нити могу, нити хоћеду нама замѣрити, што и ми матерни єзикъ на исти степенъ кодъ насъ дижемо, будући да немогу оно кодъ насъ за грѣхъ држати, што є пре 11 година кодъ ньи найвећа добродѣтель било, — далѣ умѣшно навео, да съ подипломатиченѣмъ єзика нашегъ не само никакве неприлике и омразе съ Мађари као уставномъ браћомъ нашомъ имати нећемо; єръ, рече, у данашньимъ обстоятелствама ньима є свеедно, добивали они одъ насъ латинска, или народнимъ нашимъ єзикомъ писана писма: већъ да ће насъ управо тай коракъ нашъ къ тешньой узаимности и симпатіи привести, почемъ одяко нећеду насъ ради изумрли латински, већъ опай живи єзикъ учити, коимъ уставна браћа ньіова у Славоніи, Хорватской Далмаціи, а и кодъ ньи знаменита часть жителя ньіовы говори; — наводећи примѣрима, да є време већъ, да прославѣ наше у своомъ єзику тражимо, и да би насъ по онимъ Хердеровимъ рѣчма: Weh dem Volke, dessen Gelehrte sich schämen in ihrer Muttersprache berühmt zu werden, срамъ бити морало, кадъ се не би єзика свога свойски єдаредъ латили, и у нѣму славнимъ бити желили: сврши онъ бесѣду свою са слѣдуюћимъ предложеніяма: 1) да се вѣчитогъ спомена ради, како благодарна чувства наша спроћу врстни они люди, кои су на узвишенѣ єзика нашегъ на Собору кралѣвина наши мѣсеца Октобра ове године содѣйствовали, тако и обшта данашня радость наша, кою намъ є подигъ єзика нашегъ проузроковао, у протоколлъ стави. 2) Да се путемъ репрезентаціє мил. краль нашъ у поданичкой покорности замоли, да заключеніє кралѣвина овы у смотренію єзика нашегъ милостиво прими и потврди. 3) Да се одма, и пре, него што би ово заключеніє кралѣвина наши одъ стране двора потврђено било, свакомъ дозволи, да се у претресаню явны дѣла у скупштинама вармеђе ове матернимъ єзикомъ служити може. — Громогласно „живіо" заечи са свію страна, и текъ послѣ утишане радости прихвати рѣчь єдань римске вѣре свештеникъ Р. у истомъ смислу основано и одушевлѣно говорећи. Кадъ є и овай говорникъ при обштемъ усклицаню бесѣду свою свршио, наедаредъ занеми дворана, мртва тишина наступи, и пуни тайногъ нѣкогъ слутеня одсудни предсѣдателя гласъ очекивасмо. По дугой паузи запита онъ, да ли іоштъ когодь о преважномъ овомъ предмету говорити желі, и недобивши ни одъ кудъ одзива, — на найвећу радость нашу съ невиђенимъ до данасъ одушевленіемъ политичну вѣру свою явно изповѣди, да є онъ свагда съ наше стране, а само Латинизма непріятель био, и да се неизказано радує, што и онъ данасъ изрећи може, да заедно са Становима єзикъ нашъ, кои є и нѣговъ, на дипломатичкомъ степену видити желі. На єданпутъ претвори се брига наша у радость, и осимъ непрестаногъ усклицаня живіо, ништа се више чути немогаше. На кое предсѣдатель видећи, да є радость преотела ма, и да се данасъ ништа више радити неда, заключеніє, да се сва три предложенія првогъ словослова єднодушно примаю, изрекне, додавши, да смо данасъ найвеће важности предметъ срећно свршили, и тако за данасъ доста радили, скупштину за данасъ разпусти, отложивши друга дѣла на идуће дане. Я понайвише зато хитимъ вѣсть ову прогласити, да се съ нама и остала браћа наша обрадую, чувши, да є мили нашъ єзикъ, кои є до яко у Славоніи само у низкимъ колебама живіо, данасъ у найвише палате и дворове свечано уведенъ, и да є данасъ, 1-га нашегъ Декемврія оберучки одъ свію Станова наши загрлѣнъ, и као свой къ срцу примлѣнъ.

К. Б.

Вараждинъ.— Дек. 16-тогъ є партикуларна скупштина сл. Вараждинске вармеђе подъ предсѣдателствомъ првогъ поджупана, и у присутствію многочислени слушателя отворена. Пре свега є двогубо извѣстіє земальскогъ овы кралѣвина на унгарскомъ Собору посланика Госп. Метелла Ожеговића прочитано, изъ коега разумно поступанѣ наши земальски посланика є одъ сл. Станова са радостію поздравлѣно. Са вторимъ извѣстіемъ є вармеђи сообштено прошеніє Загребачке вармеђе Унг. Собору поднешено, кое є одъ Адвоката Ситкаи и Томе Патачића, Екзактора Загреб. варм. окружномъ предсѣдателству предано. Ово є прошеніє изъ сами извртаня саставлѣно, право противъ собственне утробе бѣсненѣ, кое су Станови при првомъ читаню одма припознали, и већу часть у нѣму изъ законика наведени дата одма опровргли. Послѣ кадъ є оно одъ Великогъ Бележника прочитано било, изложіо є исто Ассессоръ Мих. отъ Кечеръ у народномъ єзику мало обширніє, и више одъ поглавити аргумента, на комъ се оно оснива, одма є опровргао. Премда онъ нигда на то пристати неће, да се наша отечественна дѣла на унгарскомъ Собору рѣшаваю, ништа манѣ држи онъ предстоєће дѣло за врло важно, и за нуждно, да Станови ово неосновано и сваке истине лишено прошеніє у овой партикуларной скупштини одма обезсиле, и ово опровржеціє свима надлежателствама пошлю, съ тимъ позивомъ, да она своимъ посланицима одма потребно у овой ствари упутствіє пошлю. Ово є предложеніє найревностніє подпомагао окружни плем. судія И. Кукулѣвићъ, кои є наведене поедине аргументе прошенія основано опровргао. Послѣ овога устане велики Бележникъ Фр. Писарићъ, позиваюћи Станове, да овай вопросъ, кои є одъ толике важности, на прву велику скупштину отложе, будући се текъ онда о томе са успѣхомъ совѣтовати могу. Напротивъ тога желіо є Ассес. и варм. Регистраторъ Карль Погледићъ, да се ова стварь одма предузме, будући ће се велика скупштина вармеђе текъ у Февруарію идуће године држати моћи. Кадъ су се іоштъ више Станова у овой ствари изяснили, согласе се у томъ, да се овай предметъ сбогъ нѣгове велике важности не већъ садъ, него текъ у предстоєћой великой скупштини предузме, но да се Г. Администраторъ умоли, да велику скупштину што пре, на сваки начинъ пакъ пре 15-тогъ Ян. држати изволи. Необично є то у овомъ прошенію, да нити є мѣсто, ни датумъ у истомъ наведено.

ЧЕССКА. — Прагъ. — Каошто є познато, учиніо є князъ отъ Ламбергъ на земальской скупштини 27-дмогъ Мая тек. год. предложеніє у смотренію свободніеъ движенія печатнѣ и блажіегъ поступаня цензуре, слѣдствомъ когъ су Станови найпонизнію молбу на Нѣг. Величество управили. Ц. кр. союжена придворна канцелларія є садъ посредствомъ предсѣдателскогъ писма одъ 29-тогъ Окт. Губерніялномъ предсѣдателю и управителю земальскогъ Собора графу Салму наложила, да се князу отъ Ламбергъ за ово тако неосновано предложеніє заслужени укоръ начиномъ Становима явнимъ учинити има", кою є заповесть графъ Салмъ одма извршио и Становни одборъ о томе извѣстіо. Ми се приликомъ овомъ неможемо задржати, да сравнителни погледъ на башъ садъ о овомъ предмету траюће совѣтованѣ у Пожуну небацимо, гди органи правителства цензуру явно за непрактическо заведеніє, кое се на дуго време оддржати неможе, проглашую. Заръ смо ми

Чесси, заръ су наша немачка браћа у Аустріи, Штаерской и т. д. заиста у изображенію и разумности тако далеко иза мађара заостали, да насъ іоштъ за зреле недрже оно притяжавати, што се ньима у много већой мѣри дозволява? — Непрестанно се чине овдѣ приправляня за торжествованѣ юбилеума овдашнѣгъ Университета.

СЕРБІЯ.

Београдъ, 3-ћегъ Декем. — Синоћь смо држали засѣданіе у Читалишту поради Новина наши, да ли ћемо такове и у будуће издавати моћи, и вопросъ є овай врло тежко било рѣшити по томе, што се Г. Пав. А. Поповићъ отриче и у напредакъ исте Новине учређавати; тимъ поводомъ нуђенъ є други Господинъ съ платомъ одъ 120 талира годишнѣ, обявленія и проче инсерате у име поштански трошкова при себи да задржи, и никомъ рачунъ да недає, и напослѣдку да му се при концу рачуна трећа часть добитка уступи, но исти се Гдинъ М. изясни, да се примити неће, и тако смо већъ до тога дошли, да Листъ, кои 1115 пренумеранта само у Сербіи има, престане више изилазити, но фала Богу, кадъ писмо Учредника нашли за новце, а оно се є приміо Г. Петаръ Радовановићъ, да таково бадава уређує. Нека насъ и онъ послужи єдну годину, па ћемо и нѣму рећи фала, као што овдѣ явно Г. Пав. А. Поповићу благодаримо. А одъ год. 1849 те може бити да ћемо до тога станя доћи, да Учредника добро платити можемо, па ће се онда за тай посао люди наћи, єръ како умствує нашъ врли Г. Предсѣдатель са своимъ зетомъ и вицепредсѣдателѣмъ, надежда є, да на овомъ степену нећемо остати, єръ Г. Мишине рѣчи морамъ навести, кадъ є подписао протоколлъ засѣданія: „Ово є већъ втора година, како овай протоколлъ подписуємо, да Богъ да, да више година овако сваки радимо, и да се посгарамо и капитала овомъ заведенію набавити, я самъ готовъ дати за ползу овогъ заведенія колико се годь може.“ Заръ оваковомъ човѣку нетреба рећи фала, а у овой мисли га є и за свако добро народа ревностни Г. Попечитель Рая Дамяновићъ и Г. Поповићъ свойски подпомагао, и тако ћете скоримъ разумѣти проєктъ, на кои начинъ да се овѣковѣчи Читалиште, коє и треба да остане, єръ кадъ се помисли, да є Читалиште доста добро причинило прво, што є театеръ установлѣнъ, Новине су заведене и т. д. Дружство одбора Просвѣштенія є укинуто зато, што є 2160 талира годишнѣ коштало, а слабо ползе приносило, а видило се є, да Читалиште бадава болѣ ради. За театеръ є духъ кодъ насъ такођеръ яко побуђенъ, и кадъ се народна представленія чине, заиста се види потреба за зданіе, єръ да є 5 сала, све би биле пуне.

Београдъ. — Ко одъ 5—6 година ніе Београдъ видио, зачудио би се сада, кадъ би видио толика нова зданія, коя већъ близу докторове куле досежу. Београдъ се дакле єднако подиже и полѣпшава и матеріялъ се іоштъ справля за подизанѣ нови зданія. Ово є све лѣпо и томе се радовати треба; но примѣтити се може, да є іоштъ лане до 150.000 циглѣ и одъ прилике до 50.000 кола песка за, правителству потребна зданія у авлію касарне и око ове свучено. Овай є матеріялъ цѣлу прошлу зиму био изложенъ времену и песакъ ветромъ а циглѣ кишомъ и ноћнимъ однашанѣмъ упропашћавао се є, тако ће и ове зиме. Кадъ устмене опомене и приговараня нису учинила никаково дѣйствія на оне, кои се тичу ове ствари, молимо ій и преко овако явнога листа, да народнѣ добро, овако немилице пропасти непредаю.

Изъ Сербіе. — Да би дознао, што є желіо, Дописатель са србске границе о одбору просвѣштенія, являмо достовѣрно, да є и князъ рѣшио, да се одборъ просвѣштенія укине. И тако нема садъ одбора просвѣштенія у попечительству просвѣштенія, па ни послова оны, коє є одборъ просвѣштенія радіо. А дружство Србске Словесности има наравно сасвимъ другу свою цѣль, оно држи свакогъ мѣсеца поєдно засѣданіє са осамъ до десетъ членова, и издало є єданъ гласникъ свои трудова. Ово являмъ, да познамо добро сами себе; да познамо и напредакъ нашъ и назадакъ; да сваки напредакъ нашъ, ако ће и мали бити, уважавамо и подпомажемо, а назадка и найманѣга боимо се; єрбо смо ми у просвѣштенію и тако доста назадни међу другимъ народима бивали, па зато и пропадали.

МОЛДАВІЯ. — Галацъ. — Одъ агенціє Аустрискогъ Лойда обявлѣно є, да ће идућегъ пролећа гвоздени паробродъ одъ 60 коня снаге овамо стићи. Овай паробродъ, когъ є дружство у Чіотату правити дало, опредѣленъ є, да између Галаца и Браиле плови. Овомъ свакидашньомъ пловитвомъ много ће се овдашнѣмъ сообраштенію помоћи.

ВЕЛ. БРИТАННІЯ. — Лондонъ 11-тогъ Дек. — Енглезске Новине „Хроникле“ у смотренію поступаня енглезскогъ правителства у Швайцерскомъ вопросу слѣдующимъ се начиномъ изяснюю. Ми смо се іоштъ преће сумняли, да ће се при променутомъ садъ станю ствари у Швайцерской конференція велики сила држати. Енглезско є правителство на држанѣ конференціє ове само изъ те причине пристало, да се предложено посредствованѣ међу ратующимъ странама у дѣло приведе; будући пакъ да послѣ тако брзо окончаногъ гражданскогъ рата две препирує се стране нема, зато и причина посредствованя, а сотимъ и причина конференціє престає; зашто є французско правителство при свемъ томъ ноту свою, и садъ, кадъ є єдне одъ они страна, па коє є нота управлѣна била, нестало, предала, неможе се поняти. Проче силе оваково безуміє нису учиниле и нећеду га по свой прилици ни учинити. Ако се нови догађаи появе, кои ће ду ново совѣтованѣ изискивати, онда ће се, каошто се само одъ себе разумѣва, петъ сила о томе посовѣтовати са призрѣніємъ на ньова праава, користи и дужности. За садъ нема ништа у швайцерскомъ вопрссу, што би ма и пріятелско посредствованѣ оправдати а камо ли изискивати могло. Што є овай ратъ, кои є миръ Европе нарушити претіо, овакови изходъ имао, има се по већой части поступани енглезскогъ правителства припасати. Готово у свима великимъ за принципія борбама, коє су се за последньи седамнйсть година у разнимъ частимъ Европе появиле, могла є Енглезска, ако не на непосредственно соучастіє Французске, али сигурно на опредѣлени неутралитетъ ове рачунити. У Шпаніи траюћемъ последнѣмъ наслѣдственномъ рату била є Французска по имену нашъ союзникъ, и премда смо ми нѣнимъ издайствомъ много изгубили, али смо зато опетъ у симпатію народа французскогъ добили. Први путъ пакъ, одкако є Орлеанска династія на престолу, видила є Европа французско правителство у непосредственномъ союзу са старимъ деспотизмама противъ движенія народа у Италіи и Швайцерской. Име французско ніе се могло веѣма помрачити, него што се помрачило нѣномъ политикомъ у Риму и Швайцерской. Ньова собственна разумность, рѣшителность и постоянство било є све, што су либералци Италіє и Швайцерске давно установлѣной сили противоставити могли, коя є у смотренію войничке и политическе снаге готово са безграничнимъ средствама разполагати могла. Да су либералци, као преће, баремъ на симпатію, ако не на дѣйствителну помоћь оне силе рачунити могли, коя велико войничко равновѣсіє континенталне системе сочинява, и коя би и политическо равновѣсіє сочинявати имала, онда би лака, извѣстна и у своимъ послѣдицама постояна побѣда труде оне партає наградила, коя є са основоположеніємъ умѣ-

реногъ напредованя єднозначеља. Свако препятство, коє є лукава дипломація само измислити могла, Талїянцима є на путъ ставляно, а швайцерски либерални єдно французско войнство изузимаюћи, све су друго противъ себе имали. У таковомъ станю ствари велики є одговоръ на енглезскомъ правителству лежао. Съ єдне стране имало се основоположенїє и политическа користь бранити, а съ друге стране стояли су союзници, коє є увредити опасно било.

ФРАНЦУЗСКА. — Паризъ, 12-тогъ Декем. — Докъ се съ єдне стране гласови разносе, да є Абд-ел-Кадеръ Французе са покоренїємъ понудїо, а съ друге стране, да се са Марокканскимъ царемъ помирїо и нѣгово врховенство припознао, являю садъ Алгирске Новине, да до рѣшенїя іоштъ нїє дошло, али да ово никоимъ начиномъ изостати неће. Три войнства марокканска око среде Новембра противъ Абд-ел Кадера и нѣговогъ войнства, коє се већъ одъ више мѣсеца недалеко одъ Мелилле устанило било, подъ заповѣстима два сина цара марокканскогъ кренула су се била, два одъ ови у єдно су се союзила, и Абд-ел-Кадеру приближила. Треће войнство, состоєће се изъ храброгъ жителства Гелає, коє жельомъ освете противъ Абд ел Кадера горе, такођеръ напредъ ступа, и узнемирава станъ Абд-ел Кареровъ. Овомъ приликомъ су принцеви више непокорни племена, кои су Абд ел-Кадеру привржени били, и цару много штете нанели, строго казнѣни. Овимъ примѣромъ застрашена многа су племена сообращенїє са Абд ел Кадеромъ прекинула, кои є свой станъ на друго мѣсто премѣстїо, гди се болѣ бранити може. Да би се одъ стране Француза осигурао, употребїо є своє обично лукавство, чинеѣи се, да съ ньима у договоре ступа, и шиляюѣи посланика са писмама на Херцога отъ *Омаль* и *Генерала Ламорісіеръ*. Посланикъ буде безъ свакогъ одговора на границу оправлѣнъ, и нѣму и свима присутствуюѣимъ арабскимъ поглавицама буде обявлѣно, да се убица у рату зароблѣны Француза само на милость краля Лудвика Филиппа обратити има, и да є сваки уговоръ съ ньиме и нѣговимъ приврженицима немогуѣанъ.

ШПАНІЯ. — Мадритъ, 5-тогъ Дек. — Начинъ, коимъ се Ген. Нарваецъ у народной скупштини изяснює, свѣдочи нѣгову вѣшту тактику. Знаюѣи, да ѣеду пріятельи Саламанке противници садашнѣгъ министеріюма постати сбогъ тога, што є овай своє втеченїє на то употребити хотѣо, да укоръ, кои ѣе двама пређашньимъ министеріяма учинити, предвари, заключїо є Ген. Нарваецъ єдну часть прогрессиста на свою страну придобити. Тога ради потврждавао є онъ, да Ешпартери, ако се вратити хотѣо буде, не само никаква препятствія чинити неће, него ѣе онъ самъ први бити, кои ѣе му руку помиренїя пружити. Да би се ова тактика достойно уважити могла, морамо знати, да се недавно међу прогрессистама раздоръ появїо. Већа часть прогрессиста заключила є у новіє време своимъ превећъ великимъ надеждама одказати, єрбо су увидили, да текъ за владанѣ способни бити могу. — Разнешени гласъ, да є кральица Изабелла трудна, нїє се потврдїо.

ОБЯВЛЕНІЄ.

ЧИЧА СРЕЋКОВЪ ЛИСТЪ
за
СРБСКЕ ЗЕМЉЕДЉЦЕ

излази у Београду у Србіи.

Одъ овога земљедѣлскогъ Листа изишло є досадъ ове годинє 45 броєва, и са броємъ 52-римъ свршава се прва година „Чича Срећковогъ Листа“, кои є одъ многи съ благоволенѣмъ ове годинє примлѣнъ био.

Съ почеткомъ нове годинє наступа друга година овога Листа, на кои Учредничество има честь позвати на предплату, увѣрено будуѣи, да су се Пренумеранти и Читательи овога Листа могли већъ о теженю и свойству нѣговомъ увѣрити, и знаю шта ѣе и у идуѣой години очекивати.

Пренумерирати се може на свакой ц. кр. аустриской Пошти, преко коє ѣе се и Листови уредно пошиляти.

Овай Листъ излази сваке седмице єданпутъ у Вторникъ на великомъ табаку у четвртъ.

Цѣна є Листа съ пошилянѣмъ на пошти 4 фор. 24 кр. сребра годишня, а полгодишня 2 фор. 12 кр.

Подпуни Листови одъ првога броя па до края ове годинє могу се добити съ пошилянѣмъ на пошти у єданпутъ за 4 ф. ср.

У Београду на св. Арханѣела 1847.

Учредникъ
Чича Срећковогъ Листа
А. Николиѣъ.

Одъ стране Друштва Читаонице Н.Садске умоляваю се сва ГГ. притажательи подписателни табака, за уписиванѣ приложника: „Подпорнице Кньижества“ издана да би допадаюѣе новце на редовногъ свогъ члена и основателя читаонице Г. Павла Стаматовиѣа Проту Н.Садскогъ што скорїє послати изволило. Изъ редовне скупштине 26. Ноємврія 1847. годинє држане.

Константинъ Исааковиѣъ
Главній Бележникъ.

Цѣна ране у грошиѣи у шайну.

	Пешта. 10. Декемв. пешт. мер.		Весприм. 3. Декемв. пож. мер		Мисколцъ 7. Декемв. пож. мер		Мошонъ. 9. Декемв. пож. мер		Ѣуръ. 4. Декемв. пож. мер.	
Жито .	340	—	170	200	175	190	180	230	180	220
Наполица .	—	—	130	135	160	165	145	165	150	175
Ражь . .	210	235	110	115	135	140	140	165	140	160
Єчамъ . .	145	—	80	85	90	95	85	107	75	100
Зобь . .	88	90	55	—	40	—	60	70	90	62
Кукурузъ .	110	115	60	65	72	80	100	110	95	105

Течай новаца у Бечу 16-огъ Декемв.

Државне облигаціє		са 5 на сто	$104\frac{1}{2}$
—	—	„ 4 „ „	93
—	—	„ 3 „ „	65
Заямъ одъ г. 1834. са изиграв. одъ 500 ф.			780
—	1839.	— 250 ф.	$288\frac{3}{4}$
Банкъ-акціє			1618
Дунавскогъ Паробродства . . .			625
Унгарскогъ Средоточногъ гвозд. пута .			$99\frac{3}{16}$
Пештанскогъ сталногъ моста . .			—
Естерхазини Лозови			$61\frac{1}{2}$
Царски дукати			4 ф. 41 кр.

Станѣ Дунава.

У Пешти.

22. Декемв. п. р. 4′ 3″ 9‴ н. 0.

Лутрія.

Будимъ, 27. Ноемв.					Бечъ, 15 Декемв.				
46.	2.	80.	6.	65.	49.	35.	42.	5.	51.

Учредникъ и Издаватель Ѳеодоръ Павловичь. — У Пешти М. Дороѳеє улици Nго. 20.

У ПЕШТИ, писмени І. Баймела.